

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑ /๒๕๕๗
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพากรเกี่ยวกับ
ข้อมูลการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ผู้อุทธรณ์ : ธนาคารแห่งประเทศไทย
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสรรพากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ฝทบ.(ผค)๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ และหนังสือ ที่ ฝทบ.(ผค)๑๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้อำนวยการสำนักสืบสวนและคดี กรมสรรพากร เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ คือ

๑. รายชื่ออดีตพนักงานธนาคารแห่งประเทศไทยที่ยื่นฟ้องกรมสรรพากรต่อศาลภาษีอากรเพื่อขอคืนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากรณีออกจากงานตามโครงการ Mutual Separation Plan : MSP ระหว่างปี ๒๕๔๔-๒๕๕๐

๒. รายชื่ออดีตพนักงานธนาคารแห่งประเทศไทยที่ศาลฎีกามีคำพิพากษาแล้ว หรือที่กรมสรรพากรได้จ่ายคืนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้ตามคำพิพากษาแล้ว

๓. การจ่ายเงินภาษีเงินได้ของกรมสรรพากรตามคำพิพากษาเป็นเงินภาษีอากรจำนวนเท่าใด ดอกเบี้ยจำนวนเท่าใด และได้ชำระคืนเมื่อใด

กรมสรรพากรมีหนังสือ ที่ กค ๐๗๒๗/๖๔๐๐ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าข้อมูลดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งต้องห้ามเปิดเผยตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งกำหนดว่า “หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ได้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้...” อีกทั้งธนาคารแห่งประเทศไทยมิได้อ้างข้อกฎหมายที่ให้อำนาจในการขอข้อมูลมาแต่อย่างใด กรมสรรพากรจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลตามที่

คำสั่ง ที่ สค ๑ / ๒๕๕๗

ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ร้องขอได้ แต่อย่างไรก็ตามในส่วนรายชื่ออดีตพนักงานธนาคารแห่งประเทศไทยที่ศาลฎีกามีคำพิพากษาแล้ว ธนาคารแห่งประเทศไทยสามารถขอข้อมูลได้จากศาลฎีกา

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ ธปท.ผทบ.(ผค)๑๐๙๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๖ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งกรมสรรพากรที่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

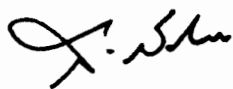
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ธปท. ได้จัดให้มีโครงการออกจางานโดยความเห็นชอบร่วมกัน (Mutual Separation Plan : MSP) ระหว่างปี ๒๕๔๔-๒๕๕๐ โดย ธปท. เป็นผู้ออกภาษีทอดแรกสำหรับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือเงินบำนาญ และจ่ายภาษีเงินได้ทอดแรกให้เป็นรายเดือนสำหรับผู้รับบำนาญซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ของกระทรวงการคลังที่ให้องค์กรพิจารณาชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือกองทุนสงเคราะห์ (กองทุนบำนาญ) แทนพนักงานที่ขอ MSP ได้ตามความเหมาะสม ต่อมาอดีตพนักงาน ธปท. บางส่วนได้ยื่นคำร้องขอคืนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากกรมสรรพากรเขตพื้นที่ต่างๆ ตามภูมิลำเนาของอดีตพนักงาน แต่กรมสรรพากรคืนเงินให้บางส่วน อดีตพนักงาน ธปท. จึงยื่นอุทธรณ์ต่อกรมสรรพากรเพื่อขอคืนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาทั้งจำนวน แต่กรมสรรพากรปฏิเสธการจ่ายเงินดังกล่าว อดีตพนักงาน ธปท. จึงยื่นฟ้องต่อศาลภาษีอากรกลางและได้อุทธรณ์ต่อศาลฎีกาตามลำดับ ต่อมา ธปท. ทราบว่าศาลได้มีคำพิพากษาโดยสรุปได้ว่า การที่โจทก์ออกจางานตามโครงการ MSP ถือได้ว่าออกจางานเพราะสิ้นกำหนดเวลาทำงานตามสัญญาจ้างแรงงานโดยขณะออกจางานมีอายุไม่ต่ำกว่า ๕๕ ปี และเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี ดังนั้น เงินได้ที่โจทก์ได้จากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพย่อมได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ธปท. เห็นว่า เมื่ออดีตพนักงานไม่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และได้รับคืนเงินดังกล่าวจากกรมสรรพากรตามคำพิพากษาของศาลแล้ว ธปท. ก็มีสิทธิเรียกภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาคืนจากอดีตพนักงานได้ ธปท. จึงได้ขอข้อมูลของอดีตพนักงาน ธปท. ที่ฟ้องกรมสรรพากรเพื่อขอคืนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาไปยังกรมสรรพากรเพื่อนำไปฟ้องคดี แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิในฐานะหน่วยงานของรัฐ จึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็น ธปท. เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติธนาคารแห่ง

คำสั่ง ที่ สค ๑ / ๒๕๕๗

ประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๕ วรรคสอง บัญญัติว่า “ ธปท. เป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น” จึงมีประเด็นในการพิจารณาต่อไปว่า ธปท. ในฐานะหน่วยงานของรัฐจะเป็นผู้ทรงสิทธิตามที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ คณะกรรมการฯ เห็นว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องตรงกับความเป็นจริง ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ มิได้ให้สิทธิแก่หน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ ส่วนการขอข้อมูลข่าวสารระหว่าง ธปท. กับกรมสรรพากรซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระเบียบแบบแผนและธรรมเนียมปฏิบัติของราชการหรือตามที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น เมื่อ ธปท. เป็นหน่วยงานของรัฐ ธปท. จึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่มีอำนาจที่จะรับอุทธรณ์เรื่องนี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

(นายสมยศ เชื้อไทย)

หัวหน้าคณะที่ ๓

(ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์)

กรรมการ

กรรมการ

(นายสุพจน์ ไพบูลย์)

กรรมการ

(นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์)